

[Gert Petersen.]

havde sagt, men jeg skal afholde mig fra det — dernæst står der, at Rådet skal vedtage de forholdsregler, der efter overgangen til den anden etape fører til den fuldstændige gennemførelse af den økonomiske og monetære union, og man peger på, at det kan ske på grundlag af traktatens nugældende bestemmelser. Udmærket, så er det art. 103 og følgende artikler, men det er i og for sig underordnet, det kan ikke betyde andet, end at man fuldt ud kan gennemføre den økonomisk-monetære union, uden at der kræves en $\frac{5}{6}$ ratificering herhjemme. Jeg vil godt spørge udenrigsøkonomiministeren helt konkret: kan der til en enstemmig vedtagelse i Rådet på basis af art. 103 forudsættes en $\frac{5}{6}$ godkendelse i det danske folketing?

Ministeren for udenrigsøkonomi (Ivar Nørgaard): Hvis der er tale om suverænitetsafgivelse, er det klart fastslået i den danske grundlov, at man skal anvende proceduren med $\frac{5}{6}$ majoritet eller en folkeafstemning. Men man kan naturligvis indgå aftaler. Man kan i Rådet stemme om en foranstaltning, som vi selv er enige i at gennemføre. Så er det den suveræne danske stat, så er det suveræne ministre, der i Ministerrådet på det danske folketings og den danske regerings vegne går med til en ordning på grundlag af vedkommendes egen, suveræne afgørelse. Der er altså ikke tale om en suverænitetsafgivelse i statsretlig forstand, i grundlovens forstand.

Det, der fra SFs side hele tiden er blevet hævdet, navnlig i debatten med hr. Morten Lange, er, at det skulle være noget, onde, udefra kommende magter pålagde os mod vor vilje. Det synes jeg man må lægge vægt på. Sagen er imidlertid den, at enten vedtager vi noget i enstemmighed — og det kan ikke være mod vor vilje — eller vi går ind i et arrangement, hvorved vi samarbejder med hinanden, det vil sige, at vi vedtager det hver for sig hjemme i vores parlamenter eller i vores regeringer, eller også bruger vi art. 236 i Romtraktaten og siger, at nu vil vi have et overnationalt organ, som permanent tager sig af denne sag. Så er det ikke mere en sag, der vedrører dette folketing. Så har vi afgivet suverænitet. Men det forud-

sætter, at vi bruger grundlovens bestemmelser om $\frac{5}{6}$ flertal i folketinget eller folkeafstemning.

Jeg synes sådan set, at det skulle være ret klart, for jeg har forstået, at det, der bekymrer SF-erne — det forstod jeg i hvert fald på hr. Morten Lange — var, at vi ved at gå ind i denne Romtraktat, ved at sige ja den 2. oktober, kom ind i noget, hvorved vi af ydre magter blev tyunget til at gøre noget, vi ikke på forhånd var indstillet på at ville gøre. Det er der altså ikke tale om, for anvender man den nuværende Romtraktat fra art. 103 til art. 109, skal vi selv træffe disse beslutninger.

Tredje næstformand (From): Jeg føler trang til at spørge parterne, om man snart er interesseret i at afslutte de korte bemærkninger. Debatten er jo ikke forbi af den grund.

(Kort bemærkning).

Morten Lange: Jeg tror, det efter markedsministerens interessante indlæg er fuldstændig klart, at han ikke engang selv anser, hvad suverænitetsafgivelse er. Under Romtraktaten kan man komme til en række vedtagelser, bl. a. ved enstemmighed. Det er nogle af dem, vi snakker om. De kan føre til, at man ved Romtraktatens institutioner kan føre en række ting videre. Det er suverænitetsafgivelse, og det uanset om det kræver enstemmighed, eller hvad pokker det ellers kræver. Det er derfor, suverænitetsafgivelsen kan udvides, som det passer den til enhver tid siddende regering. Det er det, som er det bekymrende i sagen, og det er det, som skulle bekymre udenrigsøkonomiministeren i utrolig grad netop på baggrund af alle de utrolig mange forbehold, den socialdemokratiske regering har haft om, hvad den vil være med til. En kommende regering kan læse hr. Ivar Nørgaards opfattelse af suverænitet op og derved få en masse ting gennemført, som denne regering har slået syv kors for sig for at prøve på at undgå. Den vil ikke bagefter kunne komme og sige, at der er tale om suverænitetsafgivelse, for det har udenrigsøkonomiministeren i den grad forplumret, at det er helt klart for efterfølgerne, at han ikke kan hænges op på noget som helst.